

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 czerwca 2016 r.
kwestii dopuszczalności kasacji na niekorzyść W. P., wniesionej
przez Prokuratora Okręgowego w K.
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 13 listopada 2015 r.,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T.
z dnia 27 lipca 2015 r.

I. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. kasację pozostawia bez rozpoznania;

II. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasacja jest niedopuszczalna z mocy prawa. Prezes Sądu Okręgowego w K. powinien był odmówić jej przyjęcia.

Zgodnie bowiem z treścią art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania.

Ograniczenie przewidziane w tym przepisie nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., oraz w wypadku sporządzenia jej przed podmiot określony w art. 521 k.p.k. (por. art. 523 § 4 k.p.k.).

Oznacza to, że oskarżyciel publiczny może złożyć kasację na niekorzyść także od wyroku skazującego pod warunkiem jednak, że podniesie w niej zarzut zaistnienia uchybienia wymienionego w art. 439 § 1 k.p.k. Brak takiego zarzutu w kasacji obliguje do uznania jej za niedopuszczalną.

W przedmiotowej sprawie skoro Prokurator Okręgowy w K. wniósł kasację na niekorzyść od wyroku skazującego i nie oparł jej na zarzucie uchybienia wymienionego w art. 439 § 1 k.p.k., to kasację tę należało uznać za niedopuszczalną z mocy prawa i w oparciu o art. 531 § 1 k.p.k. pozostawić ją bez rozpoznania.

kc